

A.C.

HOMSENI

A.C. Homseni.

© A.C. 1996

Käesoleva teose on esmakordselt trükkis avaldanud kirjastus Eesti Raamat 1996. aastal.

BAHAMA 2001

www.bahamapress.org

bahama@bahamapress.org

Bahama e-raamatute eesmärk on muuta kirjandusteosed hea tahte avaldusena tasuta kättesaadavaks kõikidele soovijatele, sest loomingu väärtust ei saa mõõta rahas.

Käesolevas failis sisalduv teos on e-kirjastatud autori nõusolekul ja soovil. Igaüks võib seda faili muutmata kujul paljundada, tasuta edasi anda või levitada, säilitada ja välja trükkida.

Käesoleva faili tervikut ei tohi lõhkuda. Seda faili või selle sisu ei tohi ilma autori nõusolekuta tervikuna ega osaliselt muuta, müüa, trükkis ega elektrooniliselt avaldada või kasutada muul viisil raha saamiseks. Teost kaitsevad Eesti autoriõiguse seadus ja Berni konventsioon.

KOLLANE KOLLANE MAAILM

on ohus

Kes aimab kes mitte

sus eneses ootab

sind kohus

Kollane kollane maailm

on mure

kuid elu nii ilus

ees ootab sind Sina

ei sure

Kollane kollane maailm

on läinud

kuid enam sa surma

ei karda Su silmad

on näinud

MA OLEN ÄMBLIK
keset valgeid linu
ja rooman tulevikku
ma olen ämblik
ja laulan
sel laulul ei ole nime
sel laulul ei ole sõnu
see laul on sinust
ma olen ämblik
keset valgeid linu

SU SELJALT VÕTAN KÄE ja seal on veri
ma sisse hingam lõhna see on lõhn
kui tõmban seljast musta pulloveri
ma veidi vana kahvatu ja kõhn

üks hetk ja kuigi midagi ei juhtu
on pärastpoole hoopis lihtsam see
ma läbi Sinu tunnen aja puhtust
ja ma ei suuda mida ma ei tee

HOMMIK

Neis puude võrades pesitseb miski
mis järelejätmatult sunnib mind vaatama üles
kui ma hommikul tõusen ja leian
end linna kahtlevas süles

kell on midagi tähtsat
ometi keegi näeb und
ja polegi erilist põhjust
kuid suusamütsiga *gentleman*
tänaval roogib lund

trammid kratsivad kõrvu
ja sõnad mu suud
salaja saabuvad Ookean
Millesse Uppuda
raudteed ja muu

hiilides otsekui pilkamisi
ennast avavad poed
korstnad ja poolikud pudelid
raamatud mida sa loed

Sun's going down like a big bald head. Disappearing behind the boulevard.

[Laurie Anderson]

PÄIKE VAJUB puiestee taha
mere ääres
sinna kus teda ei nähta
teel magavad
alla aetud loomade / lindude laibad
võin nad ära korjata
kui soovid
kuid keda
või mida see päästab

mööda puiesteed tuleb mees
keda kõik armastavad sest
ta rääkis et surma pole olemas
tema nimi ongi Mees
Kelle Mõtted Juba Ekslevad
Unenägude Ootel
kuid tulek ei peatu
tema
loomad / linnud
päike
kõik

NIGHTMARE

I dreamed last night
a man tried to murder me
there was a woman who stood at his side
they hadn't seen blood for 24 hours
I felt like farewell like waving goodbye

I dreamed last night
and the victim was me again
deep in himself no one finds protection
there is no way out no way to leave
and all the others are merely reflection

I looked to the Heavens but saw only trees
like saying I had the right to die
I was imperfect as always before
so I became glad I'd stop living a lie

I had a nightmare
of knives being used for sacrificial rites
of murders committed under city lights
I had the nightmare
the City was a beast
with a skin of asphalt
and all its senses released

KUI TAHAD HAARATA

mind endasse

siis tee kuis tegid

su paelu palun

vabadust eikellelegi

sest seda maad ei künnta kellelegi

ei hooli sest et tegid paljud

nii nagu sina tegid

ma kardan paberit

mis paistab läbi puude

kui tööde aimub armumatult aega

ja kui sa kunagi taas paljastad ta saega

jääb ringe lugeda

sul liialt vähe aega

üks magus valu imbub vaikselt uude

ja olevikku neeldub kokkupuude

on aja kõhklus mis meid ühte liitis

kõik niikuinii on hetk – ei märka

meist keegi kaduvust kui ka ei tärka

jääv silmapiiri taha seeme

Me ei märka

et ühes teistega meid miski jalust niitis

aeg minevikuks saades niikuinii meid liitis

see värelus on pinge

katkematud ringid

ta ootab koju mind justnagu õde venda

taas kirvena

mis leppadesse lendab

tõe leidja

loobuma peab iseendast

ja otsija peab jätma pihku mineviku lingi

kui tuikav tuimus talle elu kingib

SEALT ME SÜNNIME

siis kui lõpust saab algus
mina olen otsast otsani vale
ja kelleks peate mind
kui teate Tema suurust
tule kui julged
niikuinii läheme varsti
tagasi eneste juurde

OHATES pillab pomme
päevi näind seinakell
kokku saime me homme
võililleväljadel

sees minu huugava keha
kaotatud aeg ja ruum
leida ja tasa teha
jalgealune kuum

sõnatult taganeda
seisma jääb seinakell
ütle miks otsisid seda
vihasel kevadel

PÄIKE ON PÕRGU

ta teadis

paradiis?

võib olla filmis

võib olla lindil

elekter?

raadio ootamas

kätt mis taganeks

lülitile

SWITCH

kummale poole?

kuhu?

sülitas

enese taha

targad sõnad

vihm

julmad sõnad

vihm

targad sõnad

vihm

targad sõnad

vihm

LAPS TULE JUMALA JUURDE

kivine on sinu tee
öösse musta ja suurde
alati viib sind see

laps tule Jumala juurde
Jumal on süsimust
kividest tee iga uurde
vahelt
leiad sa armastust

Jumala juures on parem
Jumal on tume kui öö
ole kuis olid varem
selline ongi su töö

TUHANDEIS TUBADES TELERID

õhtusse kallavad vaikust

surm ja elu on tunda

pimeda lahvavat lumma

millest see valgus

millest see terendus

millest see hämarus

hääbumas hääle tumma

EMPTY CITIES

I wish I could get there

like a whip

I wish I could penetrate

the flair

finally on the air

saw the houses?

no dimensions

but still all different

against the blue sky

just another urbs

willing to die

empty cities

crowds will be

leaving

sooner or later

you'll be there

watching the Outside

like a stranger

passive public violence

alternative reality

CQ zero

stand by

ÜKS ÜLIHABRAS NÄHTAMATU PIIR

mis kõike helendavat hoiab koos
me vahele jääb alati ja ikka
kes aimaks mida tunneb lootuskiir
mis läbib elu aga kustub eluloos

ja armastus kui kõikekattev sirm
su peale langeb ääretu ja must
kui arvad ennast helendava hulka
tea

nemad kellel puudub surmahirm
nad elu kardavad ja selle piiratust

see piir teeb üheks meid

on pool ja pool

ja piirid on need mille järgi peab
ma olen sees ja sina samamoodi
kuid ometi on keegi teisel pool
üks kahest?
või ehk mõlemad?
kes teab

PLEASE

A full moon Sunday
sliding into yesterday
full of boreal sorrow
if you could only show the way
(to North to find tomorrow)

ET KORJATA KOKKU

põlenud leekide kilde

tuleb ta akende läbi

ja sunnib neid nägema taas

siis kui juba on pime

on sinulgi aeg

KIRIK

kesk suurt linna

kesk täidetud tühjust

tänavail vedeleb pabereid

millel on kirjas

sõnade nimed

kirik

kesk suurt linna

kõik on millekski tehtud

ja teel

tule lennujaama

tule lendame

surmale vastu

kirik

kesk suurt linna

välja ei ole ust

tule lendame

surmale vastu

TA KUKKUS KÕRGELT

ja ta jõudis maani

veel hallitusehaisu

ülalt temani tõi tuul

kui tundis asfalti

ja asfalt tundis teda

ME OLEME ÄRA

selles on meie õnn

äraolemise õnn

arusaamatult õudne õnn

nii ainult nii

saab olla ainus

igas koeras keda sa kohtad

on palve

ja sina võid alati

tagasi kaduda

tagasi kaduda

pikad teed on valmis su jalgade jaoks

praegu ei ole sind siin

see on su õnn

muidu sa oleksid siin

iga koer

keda sa kohtad

on palve

ÖÖSEL KOJU TULLES nägin ma siili
õunad kukkusid lehed sahisesid
ja siil otsis toitu

LAUL SU KÕRVADES

kustutab sinu võlad
ja kevade lõhna su meeltest
su tuleviku tuli embab puhtust
ma tunnen see tabab sind
kui sa kukud
hämärasse taevasse
kunagi õhtul
veidi pärast päikeseloojakut
laul su kõrvades
kustutab sinu valguse
veel üks keegi saab tunda
veel üks keha
langeb hetkeks sõiduteele
abituna
tuhande suuremaks veerevate jalgade ette
see tabab sind

LONDONI METROO 2

Ja maailm lõpeb ükskord Londoni metroos

MÕNIKORD mind tuleb ära hoida
mõnikord mind sekundid ei söö
ei ole tuli mis seal tuules loidab
kui avan akna vastu kajab öö

ja

pimedas näen valget siidisalli
lendamas kui tuhandete pääst
igäüks sel maal on tapnud oma kalli
vaikselt aiman keegi meist ei jää

ja

mõnikord ma ennastki näen läbi
mõnikord ma nutan soolast jääd
see öö ei lõpe aastad saavad läbi
see öö ei lõpe hommik tõotab hääd

KELL POOL KÜMME

läheb pimedaks

Liftide lend

tänasesse õhtusse

Ühtlaselt jaotunud kogud

kauges vaikuses

tänavate turvalises tumeduses

Ühegi vabakspääsuta

ruumi ülendavast haardest

19.31

Üks põlev viiul nagu tuli tules
üks tuli tules ühes alles jäetud toas
üks nekroloog mis kõlab nagu *tule!*
üks teade tulekust on minemise loos

üks tähenduse tähtsusetu kõla
üks maja valguspeegeldus ja surm
üks sügav võlg mis võtab teise võla
üks tunne mis ei suuda olla kurb

öö

Kõik on nii vaikne. rääkida ei saa.
ei tahaks uskuda et köögis tilgub vesi
ja riided mida masin eile pesi.
sest aeg on moodne. köök ja korter ka.

ma endalt küsin kes ma olen. mees?
kõik on nii vaikne siin et rääkida ei julge.
ma kardan sind ja aega mis ei kulge.
just seda aega meie endi sees.

LAST GENERATION IN 2

Verevas päikeses tunda su hingust
ühe lõpmatu loojaku eel
verevs päikeses tunda su hingust
tunda su huuli ja armastust veel

kuulmata kaugustes lendab üks miski
tea ta sosistab igavest teed
kuulmata kaugustes lendab üks miski
kunagi hiljem sa tead mis sa teed

viimaste laulude kivises kõlas
haarab vaid aimatav naeratus meid
viimaste laulude kivises kõlas
hakkame astuma määratud teid

teada mis meie sees edasi elab
sina ja mina mõlemas meist
teada mis meie sees edasi elab
ja ma ei mäleta kedagi teist

SEE LIIGUB

oma vältimatut rada

ja üle läbi

kõrvalisest süüst

üks seos

nii selle sees kui selle taga

on alles tuhat talve tagasi

ja nüüd

see kestab nagu vabaduseaimdus

ja kirjutada sellest iialgi ei saa

see on

ja seda olla saab üksainus

sest järgmine ei suudaks lahvatada

taas

kas aimad selle taga seda imet

mis jookseb läbi väriseva käe

ma palun nende luuletuste nimel

mis mulle kirjutanud Keegi Teine

JÄÄ

KUI VALGE LUMI langeb meie pääle
mul meeles on et aasta on ja juuni
saab nimed rist ja vaikus võtab hääle
ja maailm üksinda peab jõudma muuni

ükskõik las tuleb kui ta tõesti tuleb
ei enam linnu maanteid ega busse
ei miskit muudki ja me teeme tule
seal ühte majja lummemattunusse

sest lootust / lootusetust pole vaja
ei enam alla tabamatu hinna
üks hommik ühel maal ja ühes ajas
mis jäetud meile selleks et sealt minna

koos lootusetusega läheb eha
jääb ainult hommik veidi enne koitu
mis minuni toob sinu väsind keha
ja suubub läbi kõige alleshoitu

see paigal aeg on hämarürgselt tume
ja mets me ümber vaikib millest räägib
kui hommikule vaikselt alistume
me sulame ja jälgi meist ei jäägi

ka siis kui mitte kedagi ei tule
ei vabadusse ega vangistusse
me siiski läheme ja teeme tule
seal ühte majja lummemattunusse

THEN ONE NIGHT WHEN

I feel your look surround me like a spider web.

The stars. The sky. The night.

This could be time of nothing else. This could be time to end the ancient fight.

Boulders stretch their stony arms to grab us from the corniche road that leads to nothingness. Clutching to ourselves and to the ground we crawl.

For you to know: we are only vanes in the world metro. Turning as the trains pass by.

I see you melt in the spectral colours of the night. This is the rainbow of the other world. I know.

Maybe we'll meet again.

The music's playing. Sounding like colours or figures. Like a sting of a bee or ant, the world is trying to clear the nothing-ever-happens picture.

The farther you go, the more you regret. So start from the start and stay there.

It's your place. It's your domain.

Yesterday I got a message from the Lord.

It said: Stay there. It's your place. It's your domain.

MA KUNAGI TAAS LEIAN SINUS ENDA

ja oma naeru naermas sinu huuled
mu tiivad linnus mis sust üle lendas
ja oma käe sind puudutavas tuules

ma kunagi taas taandun sinu varju
mu sõnad taganevad sinu suhu
kui sinuks sulan nagu valgus varju
ja aeg on minna küsimata kuhu

jääb seisma aeg me sees sa heidad aerud
sel jõel mis suubub ainuüksi surma
ja taas su huuled naeravad mu naeru
nii vallatult ja samas nõnda kurvalt

Peeglid on luugid. [Kurt Vonnegut]

PEEGLID ON LUUGID

sealt paistab su teisiku pale
ta pilge on pettus
ta sõnad on vale
laps miks sa neid lukkusid muugid

peeglid on luugid
laps hoia siis eemale neist
laps läbi võid lennata neist
joo ära alkohol mida sa pruugid
laps süüta see sigaret vastik
sule silmad
ja tagane

meie on haigus
armunud pilgus ja suudeldud suus

ÜKSKORD olen ma surnud
metsadelt ja rabadelt
rebitud vaikuses
ja veidi väsind

ükskord sa tead et tühjus
kasvamas ja olemas
on kõik ja
veidi rohkemgi

kuid siis oleme
me läinud
mööda omi teid
mis meid ootasid
ja veidi väsind

VÕTI

Taas midagi ei tähenda see hääl
mis igaühe käikusid ei saada
kuid igaüks on üksi ilma pääl
kui oleks ainult millest aru saada

see võti peitub kelleski ja muus
ning kiusatusse sattunu on neetud
ta rahuldatud kire all on uus
ja sama inimlikult välja peetud

sest igal meist on oma loomusund
võib olla ongi see me ainus rikkus
kui kella roaks saab järjekordne tund
ja vajadusest kasvab vajalikkus

ÕHTU

Ehk tuled mu juurde
ja võtad mu ahelais käed
need ketid on maailm
nad küsivad sinult kas näed
kas näed see on kurjus
mis paneb meid tegema head
ja meie ei küsi
ei kuule ei näe ei tea

ehk tuled mu juurde
ma kardan neid üksikuid öid
ja kardan ka ennast
ja kardan neid lõputuid töid
mis ootavad homme
ses kauguses mõlemaid meid
ma kardan neid tundeid
ja kardan neid pudeleid

ja taas kord on õhtu
ma palun su kätt ja su suud
vaid ööks mis nüüd koitis
ja eal mitte midagi muud
on verine taevas
see oligi tänane päev
ja miski ei kordu
vaid loojak loojak on jääv

KUIVI PÕRANDAID JA MÄRGI SILUETTE

kannab endas tunne tundmatagi varemeis
(mälestus). ja ainult meie maailm täis on kette
otsad igaveseks kinni ainult meis

kuskil on üks aeg kus kõik on väga vale
millessegi väga sisse astuda ei saa
astumata kuskilt välja kuskilt kaugemale
see on nende taevas. see on nende maa

olen mässaja ja sina oled uni
kogu aeg võib miski olla tundest tugevam.
sinagi. ma magan. kuid vaid hommikuni
teades: üks samm vähem on me iga samm

PUUDUTUS

Mu uttu maetud pea su õlgadel
näost valge kahvatu kui lina
nii sekundeid ja sajandeid ma seisan sääl
ma olen sina

mu silmad pöörad üles ja ei näe
kui üle põlevate puude
must taevas laskub meie hinge ja see hääl
on kokkupuude

SIIS KUI ÕHTU ON KUSTUND siis tulevad hääled
imbuvad sulavad kusagilt väsinud unne
see on vaikus mis langeb mu päevade pääle
ja see tunne see on tühjusetunne

kaugusest kajavad öödesse tumedad tuksed
pidurid karjatus haukuvad koerad ja tuuled
kasside varjud ja aeg-ajalt paukuvad uksed
ärevalt ärkan Öösse on kuivanud huuled

peaaegu hääletult veereb üks auto must mööda
taustana kumin mis katmas on magavat linna
homset polegi olemas sihin ja tulistan mööda
pole teed mida mööda voodisse minna

No flesh has peace. [Jeremiah 12:12]

NO-BIG-SILENCE 99

Please remember the chandeliers
when you're sinking down to the bottom of nothing
just as I did
when I thought of you

hung-up things are good for people
hung-up things will make our destination
they're just hanging
I thought of you

too much money is a little thing
too much money is evidence of nothing
hold me tighter
for a moment or two

you know freedom is a real hard thing to have
freedom is a thing to be decided
who is right?
maybe me and you

to know too much is to think of you
but I don't believe the world's getting better
in the no-big-silence 99
so I thought of you

please remember the cigarettes
buy me some from the store on the corner
in the future
I thought of you

TELERID. Tuhanded surevad maailmad hämaralt helendavates tubades. Lummavad valgusvihud läbistamas ähvardavat pimedust. Selleks, et jõuda tagasi. Allikad on unustatud.

Ootamas seda, mis ei kao, et mitte iialgi leida. Ootamas, et see aimdus-tele liialt lähenedes haihtuks. Varjude ja valguse mäng. Valguse mäng. See sõnum läheb teele: kes iganes mõistab, saab mõista vaid selle haihtumist. Kuid see ei kaota mõtet. Hoiatada.

Oht. Mõõdukalt koristamata korterite üksinduse ligitõmbav salapära, mille aimamata jätmiseks inimesed meeleheitlikult aega sisustavad. Ka agulis, kus saepurulapsed hallikate ekraanide valgel uniseid silmi lahti hoiavad. Mõranenud peeglid vaatavad neid. Varsti heidavad nad magama ja kustutavad halli valguse. See ei ole uni. See kõik ei erine.

Kellade tiksumine, külmkappide unetu urin, elektri voolamine juhtmetes, möödaliikuvad autod, pottides kasvavad lilled: see kõik keerleb millegi ümber, enne kui vajutakse ööde värvilisse teadmatusse. Kaamerad kustuvad. Soontes kandub verena edasi elu, mida hoida. Pimedus. Pimeduse ja valguse mäng. Valguse mäng, vajades vaid midagi tavalist ja mõistetamatut. Telerite surin tühjades tubades: seda vaadatakse ainiti ja kinniste silmadega. Sealt tulevad unenäod, mille pikkus ei muutu.

Televiisoriinimesed jälgivad sind, öhtu ei lõpe ööga. Ainult lülitid klõpsuvad ja nende tähtis kõla täidab sammhaaval korteri. Prügimägi peaaegu ääres, aknalauad, telefonid, kraanid: radiaatorite ja laternate valguses paistvad tänavad. Valguses. Vanaks kasvanud silmade valguses ei nähta eales süttimata, seega allesjätud maju. Hirm. Karta surisevat vaikust, mida kaanetavad tumedad öised pilved ja maailma ajalugu. Operaatorid, kellel on hea tahtmise korral õigus surmata pimedust. Kuid nemad ei ole timukad, tumedasse riietatud rahvuskangelased.

Lampide valguses tuhmilt helkivad autosurnuaiad, need ju jäävad siit kaugele? Ka süüdatud sigaretid valgustavad – kui mitte midagi muud, siis hirmu kustumise ees: nagu kõik, mis on süüdatud. Korterite kutse tungib naeratavatest diktoritest mööda, palju kaugemale, ka sinna, kuhu korteritel pole jõudu.

Telerite päritolu ei ole kunagi kedagi vaevanud. ostetud. müüdüd. leitud. Valguse saatus on alati olnud pisut ebaselge.

Väljalülitatud pesumasinad, eriti vannitubades, tänu neile ei ole vaikust olemas. Mida me kardame? Tekid ja padjad ei ole meid üksi jätnud. Unustamine on võib-olla väljapääs. Milleks muuta?

Viimastena jõuavad südikad reporterid. Kokku või lahku? Oskamata ette näha, et mingil hetkel muutuvad sinakashallid valgusvihud hävitavaks kiirguseks, mis tungib kõikjale. Ka sinna, kuhu teleritel pole jõudu.

COLD OUTSIDE

Ma vaatan sinu teravusest läbi
mis muutub meis kui üheks saavad ajad?
nad saavad üheks armastuse läbi
mis muutub meis kui üheks saavad ajad?

see armastus see laul need miljard tooni
kui teda laulad lagunevad noodid
oo Jude oo taevas teemandid ja moonid
ja elust saavad pelgalt episoodid

ning võppuv jäisus. hirm et oled elus
kui lennuväljad varisevad liiva.
vaid aja märk on see. üks hetk su elus
kui kaotad Tee – eikusagile viiva.

SISUKORD

Kollane kollane maailm	3
Ma olen ämblik	4
Su seljalt võtan käe	5
Hommik	6
Päike vajub	7
Nightmare	8
Kui tahad haarata	9
Sealt me sünnime	10
Ohates	11
Päike on põrgu	12
Laps tule Jumala juurde	13
Tuhandeis tubades telerid	14
Empty Cities	15
Üks ülihabras nähtamatu piir	16
Please	17
Et korjata kokku	18
Kirik	19
Ta kukkus kõrgelt	20
Me oleme ära	21
Öösel koju tulles	22
Laul su kõrvades	23
Londoni metroo 2	24
Mõnikord	25
Kell pool kümme	26
19.31	27
Öö	28
Last Generation in 2	29
See liigub	30
Kui valge lumi	31
Then One Night When	32
Ma kunagi taas leian sinus enda	33
Peeglid on luugid	34
Ükskord	35
Võti	36
Õhtu	37

Kuivi pōrandaid ja mārgi siluette	38
Puudutus	39
Siis kui õhtu on kustund	40
No-Big-Silence 99	41
Telerid	42
Cold Outside	43